N°. 34. 1851.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant, franco per post, is ... 's jaars, f 6 in de 3 maanden, en ... voor afzonderlijke nommers.

ZATURDAG 8 FEBRUARIJ.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van den 6den Februarij jl., n°. 53, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

te benoemen, tot secretaris der stad 's Gravenhage, in de plaats van wijlen mr. B. van der Haer, *J. F. Burnier*;

aan *J. Grispen*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als secretaris der gemeente Hunsel, en in zijne plaats als zoodanig te benoemen *S. Schreurs*, secretaris der gemeente Grathem, ten einde die betrekkingen gelijktijdig waar te nemen.

Bij besluit van den 6den dezer, n°. 64, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan *C. Gerdenier*, burgemeester van Medemblik, op zijn verzoek, voor den tijd van één jaar, ontheffing te verleenen van het bepaalde in art. 8 alinea 2 der wet van 9 Julij 1842 (*Staatsblad* nᵒ 20), ten einde de betrekkingen van burgemeester en notaris te mogen vereenigen.

De Minister van Kolonien brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat door het Gouvernement maatregelen zijn genomen om het bestuur in Nederlandsch Oost-Indie tijdig te onderrigten van den ongebroken aanvoer en de lossing in Nederlandsche havens, van uit de gemelde bezittingen aangebragte ladingen *koffij* en *suiker*, ter zake waarvan bij den uitvoer aldaar, overeenkomstig de bestaande verordeningen, vermeld in de *Nederlandsche Staats-courant* van den 26sten Februarij 1834 en 11 Junij 1850, borgtogt is gesteld wegens de meerdere uitgaande regten, welke zouden verschuldigd zijn ingeval de uitvoer van de genoemde producten had plaats gehad met andere dan Nederlandsche of daarmede gelijkgestelde schepen of bij den uitvoer naar elders dan naar Nederland;

dat mitsdien de voor die meerdere regten in Indie gestelde borgtogten zullen worden opgeheven, dadelijk na de ontvangst van de voorenbedoelde officiele opgaven;

dat alzoo daartoe niet meer zullen worden gevorderd de bewijzen van ongebroken aanvoer en lossing, welke tot hiertoe door het Ministerie van Kolonien zijn uitgereikt geworden; en

dat deze maatregelen van toepassing zijn op de betrokken ladingen *koffij* en *suiker*, welke op of na den 1sten Februarij 1851 in eene der havens van dit Rijk, uit Nederlandsch Oost-Indie ongebroken zijn aangebragt en aldaar gelost.

Zullende mitsdien, wegens zoodanige ladingen, welke vóór het evengemeld tijdstip waren aangebragt en gelost, alsnog de gebruikelijke bewijzen van ongebroken aanvoer en lossing, bij het genoemde Ministerie, ter bekoming van opheffing der deswege in Indie gestelde borgtogten, behooren te worden aangevraagd.

's Gravenhage, den 7den Februarij 1851.

De Minister voornoemd,
Chs. F. Pahud.

Bij den Minister van Finantien zijn, onder het postmerk *Gulpen*, ter teruggave van aan de schatkist verschuldigde gelden, vier coupons te zamen betaalbaar met f 28.46, ontvangen.

's Gravenhage, den 6den Februarij 1851.

De Minister voornoemd,
Van Bosse.

WAARSCHUWING.

De Minister van Finantien,

In ervaring gekomen zijnde, dat de » *Aanvraag om Agenten voor eene, bij uitgebreide bekendschap zeer winstgevende zaak*" enz., welke nu en dan in de dagbladen voorkomt, afkomstig is van het *Hoofdbestuur der Industrie-Compagnie*, gevestigd te *Hamburg*, met het doel om de Personen, welke het Agentschap aannemen, te belasten met de plaatsing hier te lande van de loten eener aan die Industrie-Compagnie verbondene loterij van fabriek-goederen; dat werkelijk reeds ingezetenen, door voorgespiegelde voordeelen verlokt, zich met dat agentschap hebben ingelaten en deswege tot de bij de wet bedreigde straffen zijn veroordeeld,

Waarschuwt bij deze de ingezetenen, om zich te onthouden van alle agentschap voor buitenlandsche loterijen, van welken aard ook, aangezien het collecteren of doen collecteren, directelijk of indirectelijk, onder welke benaming ook, voor loterijen buiten 's lands aangelegd, als mede het doen uitgeven of verspreiden van eenige berigten, plans of advertentien van zoodanige vreemde loterijen, bij de wet van den 22sten Julij 1814 (*Staatsblad* n°. 1), op de daarbij bedreigde geldboeten of gevangenisstraf is verboden.

De Minister van Finantien,
Van Bosse.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

Hamburger bladen deelen een overzigt mede van den tegenwoordigen stand van het Pruissische zeewezen, waaruit wij het volgende ontleenen:

De eerste stap tot het oprigten eener eigene zeemagt werd in Pruissen in het jaar 1848 gedaan, toen de regering besloot de tweede quota voor de vorming eener Duitsche marine ten beloope van ruim 1,800,000 daalders, niet in de bonds-kas te Frankfurt te storten, maar die som zelve te bezigen voor den aanbouw van vaartuigen ter verdediging van de Oostzeehavens, voor de uitrusting ten oorlog van eenige koopvaardijschepen, voor het aanleggen der meest noodzakelijke maritime etablissementen, voor den aankoop van scheepstimmerhout en voor de eerste organisatie van het personeel der marine, waarbij zij zich voorbehield om, ingeval met de oprigting eener Duitsche marine wierd voortgegaan, de aldus gevormde Pruissische zeemagt, in stede van de gevorderde geldelijke bijdrage, tot dezelve te doen overgaan. De Pruissische administratie heeft zich dan ook bij hetgeen zij ten deze verrigtte stipt gehouden aan het plan van organisatie, vastgesteld door de rijks-commissie voor de marine, ten einde de eenheid van dat plan niet te verbreken; uit dien hoofde werd met den aanbouw van kanonneerbooten een begin gemaakt en later die van twee stoom-advijsvaartuigen en twee stoomkorvetten aangevangen. Behalve de bovenvermelde som zijn daartoe ook de vrijwillige bijdragen van steden en van bijzondere personen gebezigd geworden.

De tweede kamer heeft verleden jaar als haar gevoelen doen kennen, dat de eer en het belang van Pruissen vorderden dat men niet achterlijk bleef in de pogingen tot vorming eener marine, zoolang men nog eenig uitzigt had om in vereeniging met andere Duitsche Staten eene Duitsche zeemagt tot stand te brengen. Tevens heeft de kamer het gevoelen uitgedrukt dat Pruissen, al bleef het ten dezen opzigte geheel op zich zelf staan, toch de eenmaal daargestelde beginselen der marine niet weder te niet kon laten gaan, maar veeleer op de uitbreiding daarvan bedacht moest wezen, en wel zoo dat daardoor niet alleen de middelen ter verdediging der kusten vermeerderd wierden, maar ook bescherming en ondersteuning voor den overzeeschen handel en de landverhuizing verkregen wierd. Deze wenken der volksvertegenwoordiging zijn door de regering niet veronachtzaamd; zij heeft integendeel eene bijzondere zorg aan de jonge zeemagt toegewijd.

De administratie der marine maakt in Pruissen een onderdeel uit van het ministerie van kolonien. Chef der marine is Z. K. H. Prins Adalbert. De uitgaven voor de marine zijn voor 1851 begroot op Rd. 353,488 11 Sgr. (71,000 rijksdaalders meer dan in 1850) waarvan Rd. 134,998 voor materieel en Rd. 218,490 voor personeel. Het personeel der marine bestaat uit 1 kommandeur, met rang van generaal-majoor (den heer Schröder, een Hollander van geboorte), 5 korvet-kapiteins, 11 eerste en 12 tweede luitenants, benevens 9 hulp-officieren, te zamen uit 38 officieren; voorts uit 17 kadets van de 1ste, 15 van de 2de klasse, 2 dek-officieren van de 1ste en 3 dek-officieren van de 2de klasse; 66 onder-officieren; 179 matrozen van de 1ste, 136 matrozen van de 2de en 120 matrozen van de 3de klasse, benevens 100 scheepsjongens. Het corps mariniers bestaat uit 1 kommandant, twee kapiteins, 2 eerste en 5 tweede luitenants en 330 onder-officieren en manschappen. Het corps machinisten telt 2 machinisten van de eerste, 4 van de tweede en 5 van de derde klasse, 6 machinisten-leerlingen, en 24 stokers. — Tot het personeel der administratie behooren drie intendanten met rang van kapitein, drie betaalmeesters, 8 onderbetaalmeesters, en 15 schrijvers. — Voor de geneeskundige dienst bij de marine bestaat het personeel uit 10 officieren van gezondheid van verschillenden rang.

Bij de bepaling der bezoldigingen en toelagen van de officieren, heeft men zich geregeld naar het voorbeeld van vreemde zeemogendheden, hoofdzakelijk van de Nederlanden, Zweden en Denemarken. Dezelve minder te stellen was niet mogelijk, omdat men nog gedurende geruimen tijd genoodzaakt zal wezen, vreemde zeeofficieren voor de Pruissische dienst aan te nemen, aan welke op zijn minst eene gelijke bezoldiging moet worden toegestaan als in hun vaderland.

Onder de uitgaven voor het materieel wordt vermeld eene som van Rd. 25,800 voor onderhoud aan de schepen met derzelver inventaris. Die schepen zijn de oorlogsstoomboot de *Pruissische Adelaar*, de korvet *Amazone*, het transportschip *Mercurius*, 2 stoomadvijsvaartuigen, 3 stoombooten voor de kustflotille, 36 kanonneerbooten en 6 jollen. De drie stoombooten zijn gehuurd; de *Mercurius* is gekocht voor Rd. 36,000, waarvan nog Rd. 21,000 moeten betaald worden. De kosten voor de daarstelling en het onderhoud eener inrigting tot opleiding van zeeofficieren en kadets zijn berekend op Rd. 600. Voor bezoldiging der van elders te ontbieden scheepsbouwmeesters, voor het uitzenden ter verdere opleiding van werklieden naar vreemde scheepstimmerwerven, voor het aanschaffen van teekeningen, modellen en boeken is eene som van Rd. 20,500 bestemd.

— Blijkens een door de *Wiener Zeitung* van den 2den dezer medegedeeld officieel verslag wegens de uitkomsten van het finantieel beheer

in de gezamenlijke kroonlanden der monarchie gedurende het derde kwartaal des vorigen jaars, hebben de inkomsten gedurende dat tijdvak bedragen fl. 46,536.359 (waaronder fl. 2,308,412 wegens oorlogsschadevergoeding van Sardinie); de uitgaven daarentegen fl. 65,463,126.

FRANKRIJK.

De wetgevende vergadering heeft de dotatie-wet den 5den dezer in hare bureaux behandeld, en de commissie tot onderzoek van het ontwerp benoemd. De leden waren in grooteren getale dan gewoonlijk opgekomen, en de discussiën die plaats gehad hebben zijn zeer levendig geweest, en zoowel hetgeen daaromtrent is uitgelekt, als de uitslag der verkiezingen van de leden der commissie, schijnt de aanneming van het ontwerp op zijn minst zeer twijfelachtig te maken. Hetzelve is in al de bureaux hevig bestreden geworden, zoo door de republikeinen als door de zoogenaamde parlementairen, terwijl van de 15 benoemde commissarissen 13 behooren tot degenen die zich om verschillende redenen tegen de dotatie verklaard hebben, en slechts 2 tot de vrienden van het Elysée. Uit eene vergelijking der stemmen die in de verschillende bureaux bij de benoeming der commissarissen uitgebragt zijn, heeft men berekend dat er 378 tegenstanders en slechts 256 voorstanders der wet aanwezig waren, — eene verhouding waarin men niet verwacht dat de openbare beraadslagingen belangrijke verandering zullen aanbrengen.

Sommige avondbladen van eergisteren willen, dat eenige leden van invloed, ten einde de nadeelige gevolgen te voorkomen die de genoegzaam zekere verwerping der wet na zich zou moeten slepen, een voorstel zouden doen, om de behandeling daarvan voorloopig uit te stellen, op grond dat, vermits de wet van een wezenlijk politieken aard was, zij niet door het tegenwoordige overgangs-ministerie behoorde voorgesteld en verdedigd te worden. De uitslag der beraadslagingen in de bureaux heeft, volgens de bijzondere berigten, een ongunstigen indruk gemaakt op het grootste gedeelte van het Parijsche publiek, hetwelk thans bovenal rust begeert, en welks gevoelen omtrent deze zaak het *Journal des Débats* geacht wordt uit te drukken. In zijn nommer van den 5den dezer laat dat blad zich aldus uit:

» Het ministerie vraagt geld voor den President der republiek. Wij meenen dat de vergadering niet beter kan doen, dan het toe te staan. Wij willen niet op de laatste krisis terugkomen; noch onderzoeken aan welke zijde het ongelijk is geweest. Dat onderzoek zou overbodig wezen, want zoowel aan hen die de eene of de andere der beide staatsmagten in het gelijk willen stellen, als aan hen die haar ongelijk wilden geven, zouden wij aanraden de wet op de dotatie aan te nemen. Zij die meenen dat het tijd is om aan eene noodlottige botsing een einde te maken, zullen dat votum beschouwen als een middel van toenadering. En wat betreft degenen die ten aanzien van het uitvoerend gezag wantrouwen blijven koesteren en in de jegens hetzelve aangenomen vijandige houding willen volharden, dezen zouden onzes inziens een groven misslag begaan, indien zij ook deze geldquaestie als wapen ter bestrijding wilden bezigen. Wij willen geenszins zeggen dat hunne ongerustheid ongegrond; hunne ontevredenheid onregtmatig is, wij willen alleen zeggen dat hunne eigen waardigheid vordert, dat zij geen kleingeestige oppositie voeren. Moet de constitutionnele worstelstrijd tusschen de beide staatsmagten voortduren, dan vordert de eer van beide, dat hij zich tot een hooger en edeler terrein bepale, en geen karakter aanneme, hetwelk beide in de achting des lands zou doen dalen. Dit zijn de redenen, waarom wij wenschen dat de vergadering het gevraagde geld toesta.

» Wij kunnen intusschen niet toegeven, dat wij verpligt zouden zijn om den President der republiek eene civile lijst toe te staan, om geene andere reden dan omdat er aan den Koning eene werd bewilligd. Logisch redenerende, zou juist het tegendeel waar moeten zijn. Want zoo wij de republiek hebben aangenomen, dan is het waarschijnlijk om anders te kunnen handelen dan onder de monarchie. Men heeft altijd beweerd, dat de republiek een goedkoope regeringsvorm was; zoo zij ons even duur te staan moet komen als de monarchie, dan was het niet de moeite waard te veranderen. Ongelukkig is de logica, in dit gelijk in vele andere gevallen, in strijd met de feiten. De republiek heeft bij het Fransche volk de gewoonte, die eene tweede natuur is, nog niet veranderd. Wij voor ons hebben geene behoefte aan eenen President der republiek, die reizen doet, wapenschouwingen houdt, bals geeft, en dergelijke meer, wat men gemeenlijk van een Koning verwacht; maar het is ontegenzeggelijk, dat er eenige millioenen kiezers zijn, die op dit punt anders denken dan wij. Toen deze millioenen kiezers, waartoe wij niet behoord hebben, den heer Lodewijk Bonaparte tot President der republiek verkozen hebben, was het juist omdat hij onder al de candidaten het verst verwijderd was van het ideaal van een waren president eener ware republiek. Een burger der Vereenigde Staten heeft gezegd, dat indien Washington bij de vrij-verklaring van Amerika de kroon had aangenomen, hij de Koning van een republikeinsch volk zou geweest zijn. Gelijkerwijze is Prins Lodewijk Napoleon de president geworden van een monarchaal-gezind volk. Het doet ons leed voor de constitutie, maar daar zij niet bij magte is om de zeden te veranderen, kan het niet anders wezen dan dat de zeden de constitutie veranderen.

» Daarom gelooven wij dat de natie de weigering der dotatie zou beschouwen als eene kleingeestige en hare vertegenwoordigers onwaardige wraakoefening. Wat het gebruik, of liever het misbruik betreft, hetwelk van dit geld gemaakt zou kunnen worden, zou men ons land en onzen tijd miskennen, door het gevaar daarvan te overdrijven. Een geheel volk koopt men niet. Men zou al een zeer treurig denkbeeld van een land moeten hebben, om te gelooven dat het met eenige millioenen omgekocht kan worden; en een regeringsvorm, voor welken eene bewilliging van 1,800,000 franken gevaarlijk kon zijn, zou niet eens verdienen verdedigd te worden."

Uit Weenen schrijft men van den 3den dezer aan het Pruissisch regeringsblad:

» Volgens een gisteren ontvangen telegraphisch berigt uit Triëst, had in de ziekte van den Hertog van Bordeaux eene krisis plaats gehad, waarna zich eenige verschijnselen van beterschap vertoond hadden, en men het levensgevaar voor geweken hield. De heden uit Venetie ontvangen berigten luiden insgelijks werkelijk gunstiger."

ENGELAND.

De beide huizen van het parlement hebben zich den 4den dezer, onmiddellijk na de opening, bezig gehouden met hunne adressen van antwoord op de troonrede. In het hoogerhuis is dit adres, als gewoonlijk een louteren weêrklank op de koninklijke aanspraak be[zende], door den graaf van Effingham voorgesteld, en door lord Cremorne ondersteund. Terstond daarna vatte lord Stanley het woord op, en verklaarde dat hij niet voornemens was eenige voor de ministers vijandige verandering voor te stellen. Ten aanzien van de buitenlandsche zaken merkte hij aan, dat het ministerie minder bedrijvigheid aan den dag gelegd scheen te hebben, dan anders gedurende de schorsing der zitting. Hij meende, dat de vereffening van het Deensche geschil, welke nu op handen scheen te zijn, minder aan de tusschenkomst van het Engelsche gouvernement, dan aan de krachtige houding der Keizers van Rusland en Oostenrijk was toe te schrijven. Voorts gaf hij zijn genoegen te kennen over de te verwachten uitvoering van het tractaat met Brazilie tot wering van den slavenhandel; maar hij oordeelde, dat die handel op eene meer krachtdadige wijze, dan door tractaten, verhinderd kon worden door afschaffing van de handels-verordeningen, die nu denzelve aanmoedigden. Wat de aangelegenheid van den landbouw betrof, verheugde hij zich, dat het gouvernement thans zich met meer ontzag voor de grondbezitters had uitgelaten dan gewoonlijk, en hunne grieven erkende; maar hij had gewenscht, dat tevens maatregelen tot leniging van hun toestand waren aangekondigd. De voordeelige toestand van de schatkist, welke thans een overschot opleverde, had dit, zijns inziens, gedoogd. Betreffende de roomsch katholieke zaak verklaarde hij voorts, dat ontwijfelbaar eene beleedigende aanranding der regten van de Britsche kroon had plaats gegrepen. Hij wilde zijne katholieke landgenooten geenszins berooven van hunne burgerlijke of godsdienstige regten; maar dit was veeleer eene staatkundige, dan eene godsdienstige quaestie, en indien de regering daaromtrent onbeschroomd te werk ging, zou zij ongetwijfeld ondersteuning vinden bij hare politieke tegenstanders en bij de groote massa der bevolking. In gelijken zin spraken de hertog van Richmond en de graaf Winchelsea. Lord Camoys verklaarde dat hij, ofschoon de katholieke godsdienst belijdende en de suprematie van den Paus in kerkelijke zaken ten volle erkennende, echter tegen alle andere aanmatiging van gezag door denzelve in Engeland protesteerde. Eindelijk bestreed de minister van Lansdowne het gevoelen dergenen, die de handelwijs van den Paus verdedigen op grond, dat zijne verordening bij uitsluiting zou strekken tot uitoefening van zijn geestelijk gezag over de belijders van het roomsch-katholiek geloof. Het adres werd ten slotte met algemeene stemmen aangenomen.

In het lagerhuis werd het antwoord op de troonrede door den markies van Kildare voorgesteld en door den heer Peto ondersteund, die beiden uitweidden over de gunstige gevolgen der tegenwoordige handelsstaatkunde van Engeland, en uit een politiek oogpunt de noodzakelijkheid aantoonden om de aanmatiging van den pauselijken stoel tegen te gaan. De heer Roebuck verdedigde de door den Paus genomen maatregelen, als geheel in overeenstemming met de acte van emancipatie der katholijken, en werd daarin ondersteund door de heeren J. O'Connell en A. Hope, terwijl sir Robert Inglis en eenige andere leden daarover in den geest der voorstellers spraken. Daarna vatte lord John Russell het woord op, eerst ter verdediging van de buitenlandsche staatkunde van het gouvernement, en vervolgens ter behandeling van de roomsch-katholieke quaestie. Met opzigt tot deze laatste verdedigde hij zijnen bekenden brief aan den bisschop van Durham, waarover hij door eenige leden was aangevallen, en ontwikkelde vervolgens de menigvuldige concessien die aan de katholijken gedaan, en de groote liberaliteit, waarmede zij door het tegenwoordige gouvernement waren behandeld geworden. Terwijl zij dus alle reden van tevredenheid hadden, had het hof van Rome onverwacht den bedoelden maatregel genomen, waarbij het land in bisdommen verdeeld, een aartsbisschop van Westminster benoemd en den volke verkondigd werd dat Engelsche graafschappen door roomsch-katholieke praelaten zouden »bestuurd" worden. Zulk een maatregel, dien zelfs de katholieken in Engeland niet schenen verlangd te hebben, kon men zijns inziens niet met stilzwijgen voorbijgaan. Hij wilde aan het hof van Rome geenszins eene vijandelijke gezindheid jegens Engeland toeschrijven; maar uit de verklaringen van lord Shrewsbury bleek dat aan dat hof eene jegens Engeland vijandige partij bestond die een overwegenden invloed uitoefende, hetgeen genoegzaam was om den door den Pauselijken Stoel gedanen stap te verklaren. Ten slotte gaf de minister te kennen, dat hij den 7den een voorstel van wet zou indienen, strekkende om de regten der kroon en de onafhankelijkheid des lands tegen de aanmatigingen van het hof van Rome te beschermen.

Het adres van antwoord werd daarop goedgekeurd.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 5 Februarij: 5 pcts. renten fr. 97; 3 pcts. idem fr. 58,20.

A D V E R T E N T I E N.

MINISTERIE VAN MARINE.

Aanbesteding van verschillende behoeften bij de Maritime Directie te Amsterdam, gedurende het dienstjaar 1851 benoodigd.

De Minister van Marine voornemens zijnde op den 18den Februarij 1851, bij inschrijving aan de minst aannemenden te doen Aanbesteden de Levering der hierna te vermelden Artikelen bij de Directie der Marine te Amsterdam, gedurende het dienstjaar 1851 benoodigd, te weten:

N°. 1. Eiken Nagels,
» 2. Greenen Balken,
» 3. Greenen Dekdeelen,
» 4. Greenen Balkdeelen, enz.
» 5. Greenen Ribben, enz.
» 6. Vuren Deelen,
» 7. Dennen Deelen,
» 8. Esschen Stammen tot Riemen,
» 9. Pokhout,
» 10. IJzer in Staven en Platen, enz.
» 11. Gegoten IJzerwerk,
» 12. IJzeren Scheepskombuizen,
» 13. Koper in Bladen,
» 14. Koper in Staven,
» 15. Muntz-Metaal,
» 16. Compositie Spijkers,
» 17. Tin,

N°. 18. Lood,
» 19. Zink in Bladen en Zinkspijkers,
» 20. IJzeren Spijkers,
» 21. Rood Koperdraad,
» 22. Vijlen en Verkappen Vijlen,
» 23. Moscovisch Pek,
» 24. Dubbel- of Huid-papier,
» 25. Loodwit,
» 26. Smeedkolen,
» 27. Moscovisch Teer,
» 28. Stokholmer Teer,
» 29. Baanturf,
» 30. Graauwdoek,
» 31. Houten Hoepels,
» 32. Scheeps-riemen,
» 33. Smeerkaarsen en
» 34. Borstelwerk,

Brengt ter kennis van degenen, welke mogten genegen zijn deze Leveringen aan te nemen,

dat de Inschrijvings-biljetten, op gezegeld papier geschreven, voor ieder Bestek afzonderlijk ingerigt, vóór of uiterlijk op den 18den Februarij 1851, des middags vóór 12 ure, franco aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd; wordende hierbij de Gegadigden indachtig gemaakt, dat het voor hen geraden is te achten, om niet tot den laatsten dag te wachten met het inzenden hunner Inschrijvings-biljetten, daar het meermalen is voorgekomen, dat inschrijvingen te laat zijn ontvangen en dus niet zijn kunnen in aanmerking worden genomen;

dat dezelve eene naauwkeurige opgave moeten bevatten van de prijzen voluit geschreven, waarvoor de Gegadigden de Levering van ieder der voorschreven Artikelen willen aannemen, alsmede de totale som van elk Bestek.

dat geene Inschrijvings-Biljetten zullen worden in aanmerking genomen, welke op ongezegeld papier geschreven zijn, waarop zich doorhalingen of veranderingen bevinden of waarin bij-conditien zijn gemaakt;

dat dezelve op het adres zullen moeten vermelden het nommer en de benaming van het artikel, waarop de Inschrijving geschiedt en verder moeten bevatten de namen der Inschrijvers met die hunner Borgen en hunne woonplaatsen.

Wordende den gegadigden hierbij opgemerkt, dat de bestekken in de bijzondere bepalingen eenige wijzigingen hebben ondergaan.

De Voorwaarden, waarop deze Aanbesteding zal geschieden, liggen ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Willemsoord en te Vlissingen, alsmede ten Bureele van de Commissarissen des Konings in de Provincien Gelderland en Limburg, bij laatstgemelden voor zooveel betreft IJzer en andere Metalen Voorwerpen.

's Gravenhage, den 7den Februarij 1851.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt bij deze ter kennis van de Zeevarenden en verdere daarbij belanghebbende, dat volgens een aan hem door den Nederlandschen Consul-Generaal te *Londen* medegedeeld berigt van de Directeuren der Britsche Oost-Indische Compagnie, met den 15den November aanstaande zal ontstoken worden een Stilstaand Licht, geplaatst op een der Duinen nabij de Santapillay-Rotsen op de kust van *Orixa* in de Baai van *Bengalen*, omtrent 150 voeten boven het zeevlak, zigtbaar bij gewoon weder van een scheepsdek op 12 à 13 Engelsche mijlen van de rotsen zijn de peilingen als volgt:

De lichttoren van *Santapillay*, N. 60° W.

Het dorp *Santapillay*, met de hoogste van afgelegen piek een weinig ten noorden, N. 55° W.

Het naastvolgende zandduin ten noorden, N. 40° W.

De navolgende zeilaanwijzing is daarbij gegeven voor de schepen, welke op de kust van *Orixa* of in de nabijheid van de voormelde rotsen komen, welke volgens de laatste opnemingen eene van de meest gevaarlijke ondiepten van de Indische zeeën zijn te achten, waarvoor tot nu toe geen naauwkeurig bepaald landmerk was opgegeven.

De *Santapillay-rotsen* liggen op N. breedte 17° 59′ 25″ en O. lengte van Greenwich 83° 47′ 37″.

Hun afstand van de kust is tusschen 5 en 6 Engelsche mijlen; zij omtrent 10 voeten onder water steil aan alle zijden en hunne uitgestrektheid beslaat niet meer dan 200 yards in lengte. Met weinig wind en zee biedt deze ondiepte geene kenteekenen van brekend of verklaard water, zoodat de opnemers met gunstig weder op 100 yards van de rotsen geankerd, daarvan geen den minsten zweem ontdekten, waarop met eene boot daarover heen roeijende op het ondiepste 10½ voet en aan de oostzijde 7 en 10 vadems, en aan de westkant 10½ vadem rotsige grond werd gevonden. Daarentegen met goed weder, doch deining uit het Z. W., werd de branding duidelijk van top op 6 à 7 Engelsche mijlen gezien. Men heeft langs de kust geregelde diepten in verschillende rigtingen van 10, 9, 9½ en 10½ vadems zand en schelpen. De strekking overlangs van het rif is N. N. W. en Z. Z. O.

Binnen het rif is de doortogt zuiver voor alle soorten van vaartuigen, hebbende vijf vadems tot één Engelsche mijl van den wal en 9½ vadems op ¼ Engelsche mijl van het rif, tusschen welke diepten eene tusschenruimte van 4 Engelsche mijlen overblijft.

De piek van *Santapillay*, die omtrent 2000 voeten hoogte heeft, is een duidelijk en kenbaar landmerk bij goed weder voor de ligging van het rif. Deze piek is zeer van de hoogte in de nabijheid onderscheiden, en ligt N. 50° W. van de Rotsen, zijnde de voet des Bergs niet meer dan 7 à 8 Engelsche mijlen landwaarts in gelegen.

Bij dik weder, als geene duidelijke Landmerken zijn te onderscheiden, is het noodzakelijk om met de meeste omzigtigheid de Kust tusschen *Gopaulpore* en *Vizagapatam* aan te doen. Verandering van de rigting van den stroom, bij de onmogelijkheid om bij dag of bij nacht door sterrekundige waarnemingen zijn bestek te bepalen, kan in deze omstandigheden, zoo men niet onophoudelijk het lood bezigt, het schip bij de *Santapillay-Rotsen* in groot gevaar brengen, welke in zoodanig geval bij nacht of dag van om de Oost niet op minder dan 17 vadems moet naderen.

's Gravenhage, den 4den October 1850.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt bij deze ter kennis van de Zeevarenden en verdere daarbij belanghebbende dat, blijkens eene van den Minister van Buitenlandsche Zaken bekomene mededeeling van Zr. Ms. Consul-Generaal in de *Havannah*, volgens eene aldaar in de Nieuwsbladen overgenomene bekendmaking, onder dagteekening van den 11den October ll., voorkomende in een Dagblad van *Merida* (*Yucatan*), op het Fort *Sisal*, mede op *Yucatan* gelegen, onlangs is opgerigt een Vuurtoren, die zich Zestig voeten boven het Land verheft, welks Licht op 10 Engelsche Mijlen afstands in Zee wordt gezien. Dit Licht is niet alleen dienstig voor de Schepen bestemd naar *Sisal*, maar ook voor diegene welke naar *Campeche*, *Laguna*, *Tabasco* of *Vera Cruz* zeilen, om de gevaarlijke Banken van *Sisal* te vermijden.

Wanneer men het *Vuur* op de Forteres van *Sisal* ontdekt, den koers daarop gerigt hebbende, kan men Westwaarts van de Haven liggende koersen om de ankerplaats te zoeken, in 3½ Vadem Water, Benedenwinds, hetgeen de veiligste Ligplaats is.

's Gravenhage, den 16den Januarij 1851.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt hiermede, ten vervolge van zijne onder den datum van den 5den November dezes jaars gedane aankondiging in de *Nederlandsche Staats-courant*, ter kennis van de Zeevarenden en verdere Belanghebbenden, dat het Catadioptriek Licht-toestel van de derde grootte, geplaatst op de aanmerkelijk verhoogde Rijks-Vuurbaak te *Scheveningen*, met den 16*den dezer* zal worden ontstoken, en dat daarentegen de op den Kerktoren te *Brielle* bestaande Kustverlichting met den *laatsten dezer loopende* maand zal worden opgeheven, en dat Licht van af dat tijdstip zal ophouden te branden.

Nader zal de omschrijving van de hoogte, het verlichte gedeelte des gezigteinders, enz. worden bekend gemaakt.

's Gravenhage, den 10den December 1850.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt bij deze ter kennis van de Zeevarenden en verdere daarbij belanghebbende dat, volgens een door den Luitenant ter zee van de 2de klasse *R. Toutenhoofd*, zich bevindende als Passagier aan boord van het uit *Indie* herwaarts terugkeerende Nederlandsche Koopvaardijschip *Johanna Maria Christina*, Gezagvoerder *C. A. Gorter*, aan hem Minister medegedeeld berigt, dat Schip op den 1sten Julij ll. benoorden het eiland *Middelburg* bij de reede van *Batavia*, in het groot scheeps-vaarwater, liggende over Bakboord bij den wind om de West, eensklaps merkbaar heeft gestooten op een onbekend Rif.

Daar hetzelve op de groote Bestek-kaart van de vaarwaters en der reede van *Batavia* niet is opgegeven, kan dit Rif als geheel onbekend worden aangegeven.

Bij het stooten was de diepgang van het schip:

achter, 21½ Rhijnl. voeten
voor 21½ „ „ dus nagenoeg gelijklastig.

De eerste schok van het voorschip was gering en zacht, doch hoe verder het schip er over heen liep kwam zulks des te meer aan; door de vaart (5 à 6 mijlen) geraakte het er gelukkig overheen.

Door den wacht hebbenden Opper-Stuurman werd onder het stooten gepeild:

(Stuurkompas.)

Middelburg over het Midden-Zuid.

De Zuidhoek der kleine Kombuis W. ½ N.

Op het oogenblik toen het Schip er over heen of los was, werd gepeild:

(Stuurkompas.)

De Westhoek van *Middelburg* Z. ½ W.

De Zuidhoek van de kleine Kombuis W. ½ N.

Aan de schokken te oordeelen was het een Steen- of Koraal-Rif en zeer klein, welligt slechts eene scheepslengte groot; kort na het stooten werd 12 en 4 vademen gelood.

Zijnde er geene gelegenheid meer geweest om dit Rif in *Indie* bekend te maken, waarom dan ook hiervan aan den Bevelhebber van Zijner Majesteits Zeemagt in *Oost-Indie* en Inspecteur der Marine aldaar mededeeling zal worden gedaan, ten einde de Scheepvaart in *Indie* voor het gevaar van het gezegde Rif zal kunnen gewaarschuwd worden en hetzelve beter zal kunnen worden bepaald en in kaart gebragt.

's Gravenhage, den 14den October 1850.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Rijks-Stoomsleepdienst op de Waal, tusschen Rotterdam en Lobith.

Februarij 1851.

Uren van Vertrek.

2	Zondag,	's namidd. ten	1	ure.	16	Zondag,	's namidd. ten	1	ure.
4	Dingsdag,	„	2	„	18	Dingsdag,	„	2	„
5	Woensdag,	's voorm. „	6	„	19	Woensdag,	„	3	„
7	Vrijdag,	„	6	„	21	Vrijdag,	's voorm. „	6	„
9	Zondag,	„	6½	„	23	Zondag,	„	6	„
11	Dingsdag,	„	8	„	25	Dingsdag,	„	8	„
12	Woensdag,	„	9½	„	26	Woensdag,	„	10	„
14	Vrijdag,	„	11	„	28	Vrijdag,	„	11	„

Kantoren van Inschrijving:

te Rotterdam, bij C. L. van Craenenbroeck;
te Dordrecht, bij den Havenmeester;
te Gorinchem, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten;
te Rossum, bij den Loods-Bakenmeester;
te Tiel, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten.

De Algemeene Lijst te Rotterdam wordt gesloten des avonds ten acht ure, vóór den dag der afvaart.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

** De Minister van Kolonien brengt ter kennis van belanghebbende ouders of voogden, dat, krachtens het Koninklijk besluit van den 26sten November 1845, n°. 63, met den 1sten September dezes jaars *twee* Jongelingen zullen worden bestemd, om, volgens een daaromtrent vastgesteld reglement, onder het oppertoezigt van den Heer G. J. Mulder, Hoogleeraar in de Faculteit der Wis- en Natuurkunde aan 's Rijks Hoogeschool te Utrecht, te worden opgeleid tot Apothekers bij het Leger in Oost-Indie, en dat, wanneer zij hunne zonen of pupillen daarvoor verlangen in aanmerking te brengen, dezen op Maandag den 2den Junij 1851 en volgende dagen, des morgens ten 9 ure, in het Scheikundig Laboratorium der genoemde Hoogeschool zullen worden toegelaten tot het afleggen van een vergelijkend examen.

De verzoeken tot deze toelating zullen, op zegel geschreven en portvrij, vóór den 1sten Mei 1851 bij het Ministerie van Kolonien moeten zijn ontvangen, en daarbij moeten worden overgelegd de navolgende stukken, waarvan de *vier* eerste insgelijks van zegel zullen moeten zijn voorzien;

1. de geboorte-acte van den betrokkene, ten blijke dat hij op den 1sten September 1851 den ouderdom van *zestien* jaren bereikt zal hebben, en alsdan niet ouder zijn zal dan *twintig* jaren;

2. eene verklaring van bevoegde personen, omtrent het reeds door hem genoten onderwijs;

3. eene verklaring van eenen officier van gezondheid van het leger, ten blijke dat hij eene gezonde ligchaamsgesteldheid heeft, vrij van alle gebreken;

4. eene verklaring van het plaatselijk bestuur, houdende dat de ouders ingezetenen zijn of geweest zijn van het Rijk of van deszelfs Overzeesche Bezittingen, en dat zij (of de voogden) in staat zijn den hierna vermelden borgtogt, des gevorderd, te kunnen gestand doen, en

5. voor diegenen, welke door hunnen ouderdom in de termen vallen der wet op de nationale militie, een bewijs dat zij aan hunne verpligting deswege hebben voldaan.

De belanghebbenden worden voorts verwittigd, dat het examen zich zal uitstrekken tot de navolgende vakken:

1. de gronden der Nederduitsche taal;

2. het vaardig en naauwkeurig vertalen in het Nederduitsch van Fransche en Hoogduitsche en niet moeijelijke Latijnsche proza-schrijvers;

3. de rekenkunde, tot en met de logarithmen; de stelkunst, tot en met de vierkantsvergelijkingen; de meetkunst, zoowel der ligchamen als der vlakken;

4. de gronden der algemeene geschiedenis en van die des vaderlands, en van Nederlandsch Indie; en

5. de algemeene aardrijkskunde, bijzonder die van Nederlandsch Indie.

Bij gelijke bedrevenheid in de voormelde vakken, zal de voorkeur gegeven worden aan hen, die bovendien eene meerdere of mindere kennis aan den dag leggen der Engelsche taal, der driehoeksmeting en der hoogere deelen van de wiskunde.

De leercursus zal *vier* jaren duren, gerekend van den 1sten September van ieder jaar, en de kweekelingen zullen gedurende dien cursus eene jaarlijksche toelage van ƒ 500 genieten, behoudens voldoenden borgtogt van den kant der ouders of voogden voor de terugbetaling der verstrekte sommen, wanneer de kweekelingen zich aan hunne bestemming onttrekken, of wegens traagheid of slecht gedrag worden ontslagen.

De ouders of voogden zullen daarentegen moeten zorgen voor het onderhoud der kweekelingen en hunne boeken, instrumenten, collegiegelden en andere kleine onkosten.

De kweekelingen, na volbragte opleiding benoemd wordende tot Apothekers der 3de klasse, zullen geacht worden zich gedurende minstens *tien* jaren, aan de Indische dienst te hebben verbonden.

's Gravenhage, den 29sten Januarij 1851.

De Minister voornoemd,
CHS. F. PAHUD.

STAAT van gelden, voortspruitende uit nalatenschappen, welke onder ultimo December 1849 meer dan vijf jaren onder het beheer der Weeskamer te Amboina zijn verbleven, en toebehoorende aan onbekende erfgenamen, welke gelden eenig en alleen bij de genoemde Weeskamer, door middel van eenen gemagtigde, onder overlegging van de vereischte bewijzen van erfregt, kunnen worden gereclameerd, tot welke Kamer de belanghebbenden mitsdien worden verwezen.

NAMEN EN QUALITEITEN DER ERFLATERS.	DATUM EN PLAATS VAN HET OVERLIJDEN.	Sedert wanneer onder het beheer der Weeskamer.	BEDRAG.
Amstel, Arnoldus	Onbekend	11 Mei 1837	ƒ 96.74
Legtemberg, Christoffel	Onbekend	in het jaar 1844	518.51
Keever, Adriaan Dedericus	Onbekend	1 Januarij 1823	392.50
Maspaitella, Abraham	Onbekend	16 Mei 1836	135.04½
Pattij, Petrus (gewezen sergeant)	Manipa, 15 September ab intestato overleden	1 Julij 1840	10.09½
Risakotta, Cornelia (wed Douwens)	Amboina, 2 Julij 1842 ab intestato overleden	30 Septemb. 1843	57.00½
Ammers, Gerrit Aard van	Onbekend	5 Maart 1835	69 65.
Maspaitella, Jermina	Onbekend	16 Mei 1836	104.88
Suitella, Martinus	Amboina	31 Mei 1830	44.34
Sasakorie, Maria	Onbekend	5 Maart 1835	109.00½
Dias, Ledia (wed. van Pieter Dulitz, gepensionneerd sergeant)	Hila, 26 Decemb. 1836 overleden	1 November 1837	85.96

Amboina, den 31sten December 1849.

President en Leden van de Weeskamer,
(*get.*) N. M. G. RENOULT.
Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris,
(*get.*) H. E. HOEDT.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris der Bataviasche Weeskamer,
H. J. VAN DER PLAS.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

Op heden den zesden Februarij achttien honderd een en vijftig, heb ik ondergeteekende, *Daniel Hendrik Corne*, Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, wonende aldaar aan de Hoog-straat, Wijk 7 N°. 95,

ten verzoeke van *Johanna Elisabeth Kraal*, ook genoemd *Elisabeth Kraal*, eerst Weduwe van *Hijmen van Os*, later gehuwd met, doch thans Weduwe van *Thomas Gillisse*, zonder beroep, wonende te Rotterdam, aan welke bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, in dato negen en twintig April 1800 vijftig, op de expeditie gratis geregistreerd, is toegestaan dat de tegenwoordige Oproeping zal zijn vrij van zegel en gratis zal worden geregistreerd, kiezende de Requirante te deze domicilie ten Kantore van den Heer Mr. *H. J. J. van Conuent* [illegible] *Oever*, Procureur, in den Oppert, Wijk 6 N°. 5, te Rotterdam, die voor de Requirante in regten zal optreden,

ten *derden male* Gedagvaard:

Hendrik Kraal, Broeder der Requirante, laatst gewoond hebbende te Rotterdam, doende mijn Exploit aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie der genoemde Regtbank, en sprekende met den Edel Achtbaren Heer Mr. *Swellengrebel*, Officier, die het oorspronkelijke Exploit met *gezien* geteekend heeft, en aan wien kopij dezes is overgegeven;

aangezien genoemde *Hendrik Kraal* reeds vóór de geboorte van haar Requirante naar de Oost-Indien vertrokken, en sedert afwezig gebleven is, zonder orde op het beheer zijner zaken te hebben gesteld;

aangezien reeds in de maand Julij 1800 twee en twintig, bij Vonnis van de Kamer van Vacantie der toenmalige Regtbank van Eersten Aanleg te Rotterdam, waarvan de expeditie behoorlijk is geregistreerd, een Notaris representant is moeten benoemd worden, om den Gedaagde bij de scheiding der Nalatenschap zijns Vaders te vertegenwoordigen;

aangezien wel in het request, waarop de gemelde beschikking gevallen is, gesproken wordt van briefwisseling door den afwezige met leden zijner Familie gehouden, maar sedert echter, voor zoover der Eischeresse bekend is, de afwezige niets meer van zich heeft doen hooren, zoo dat het er voor moet worden gehouden, dat, althans sedert den dag waarop het bovengenoemde vonnis gewezen is (dertig Julij 1800 twee en twintig), geene tijdingen meer van hem zijn ingekomen;

aangezien het aandeel van den Gedaagde in de Nalatenschap zijns Vaders, sedert de scheiding des Boedels, is gebleven onder beheer van de successivelijk benoemde Administrateuren, en de Eischeresse, om met andere geregtigden in het bezit dier goederen te kunnen treden, belang heeft, het Vermoedelijk Overlijden van den Gedaagde te doen uitspreken;

aangezien de Gedaagde, op de Tweede Openbare Dagvaarding niet verschenen zijnde, noch iemand voor hem hebbende doen opkomen om van zijn aanwezen te doen blijken, bij Vonnis der voorzegde Arrondissements-Regtbank in dato zeven en twintig Januarij 1800 een en vijftig, aan de Eischeresse verlof is gegeven, om hem bij eene Derde Openbare Dagvaarding, op een termijn van drie maanden, te doen oproepen;

Om op Maandag den twaalfden Mei 1800 een en vijftig, des voormiddags ten elf ure, te verschijnen ter Teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, in het Geregtsgebouw aan het Haagsche Veer aldaar, of wel iemand voor zich te doen verschijnen die van zijn aanwezen doet blijken; zullende in geval van niet-verschijning door de Eischeresse worden geconcludeerd, dat de Regtbank zal verklaren, dat omtrent den Gedaagde, *Hendrik Kraal*, Regtsvermoeden van Overlijden bestaat, sedert den dertigsten Julij 1800 twee en twintig, den dag waarop het vooromschreven vonnis van de Kamer van Vacantie der Regtbank van Eersten Aanleg te Rotterdam gewezen is, met veroordeeling van den Gedaagde in de kosten van het regtsgeding.

En heb ik Deurwaarder kopij dezes doen aanplakken aan de voornaamste deur der vergaderplaats van de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, alsmede aan het Huis der Gemeente derzelve stad, alwaar de Gedaagde zijne woonplaats had; zullende almede deze openbare Dagvaarding worden geplaatst in de *Staatscourant*, als daartoe door de Regtbank aangewezen.

De kosten zijn twee gulden vijf en zeventig cents, gereserveerd.

D. H. CORNE, *Deurwaarder.*

ACTE VAN VENNOOTSCHAP.

Tusschen *Wilhelmus Jacobus Henricus Imhofe* en *Gottlieb Friederich Dammers*, wonende te Amsterdam, de eerste op den Nieuwendijk en de tweede op de Geldersche Kade, is overeengekomen op heden aan te gaan eene Vennootschap, onder de Firma van *Imhofe en Dammers* en zulks voor eenen Onbepaalden Tijd, tot het uitoefenen van den Commissie-handel in Manufacturen, voor gemeenschappelijke rekening, aanvang nemende met primo Februarij achttien honderd een en vijftig, en zullende eindigen één jaar na opzegging van een der Vennooten, welke opzegging ieder jaar vóór of uiterlijk op den eersten Februarij zal moeten plaats hebben.

De Handteekening tot de Firma, welke de beide Ondergeteekenden hebben, zal alleen en uitsluitend gebezigd kunnen worden tot hunne Vennootschap voor den Commissie-handel in Manufacturen en geenszins tot opnemen van gelden, het teekenen van obligatien of borgtogten of andere verbintenisten, en zal geen der Ondergeteekenden eenigen handel onder welke benaming ook, direct of indirect, zelf of met anderen of door anderen mogen aangaan of uitoefenen.

Amsterdam, den eersten Februarij achttien honderd een en vijftig.

W. J. H. IMHOFE.
G. F. DAMMERS.

*** Bij Acte, den 3den Februarij 1851 voor den Notaris *T. Slag* te Westzaan, in tegenwoordigheid van getuigen verleden, behoorlijk geregistreerd, is tusschen de Heeren *Cornelis Buijs* en *Jan Buijs* Corneliszoon, beiden wonende te Westzaan, aangegaan eene Vennootschap, onder de Firma van *C. Buijs en Zoon*, om voor gemeenschappelijke rekening te doen eene Houtzagerij en eenen Handel in Gezaagde en Ongezaagde Houtwaren en hetgeen daartoe betrekkelijk is, en zulks onder andere op deze voorwaarden: dat deze Vennootschap zal zijn gevestigd te Westzaan, en gerekend wordt een aanvang genomen te hebben op 1 Januarij 1851; dat zij is aangegaan voor Onbepaalden Tijd, en dat de Firma door ieder der Vennooten afzonderlijk zal kunnen worden geteekend, doch alleen voor zaken tot gezegde Houtzagerij en Handel onmiddellijk betrekking hebbende, en dus nimmer tot het opnemen van gelden, het stellen van borgtogten en wat dies meer zij. Geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening aan het bepaalde bij art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.